

Aceasta este o poveste despre Polly, o fetiță care locuiește într-o căsuță la malul mării.

Polly are un prieten papagal de mare.
Numele lui este Neil.

Polly se pregătea să meargă într-un loc pe care ea îl numește „Școala cea Mare“, deși tu sigur îi spui altfel.

Era foarte supărată din cauza asta. Foarte, foarte supărată. Neil nu avea voie să meargă cu ea!

– Cred că o să îți placă mult la școală, i-a spus mămica ei.

– Dar mie îmi place mult acasă, s-a plâns Polly.

– Știu, a zis mămica.

– Pot măcar să
îmi pun cizmele de
cauciuc cu buline?
a întrebat Polly,
uitându-se lung la
pantofii negri cei noi.
Nu erau deloc pe gustul ei.
– Nu, i-a răspuns cu blândețe
mămica.

– Nu uita să iei gustarea, să
o mănânci în pauză! i-a amintit
mămica în timp ce ieșeau pe ușă.

– Ia stai puțin. Nu cumva Neil e la tine în rucsac?

– Nu, a răspuns Polly.

– Piu! a spus și Nimeni-ul Care Era În Rucsac.

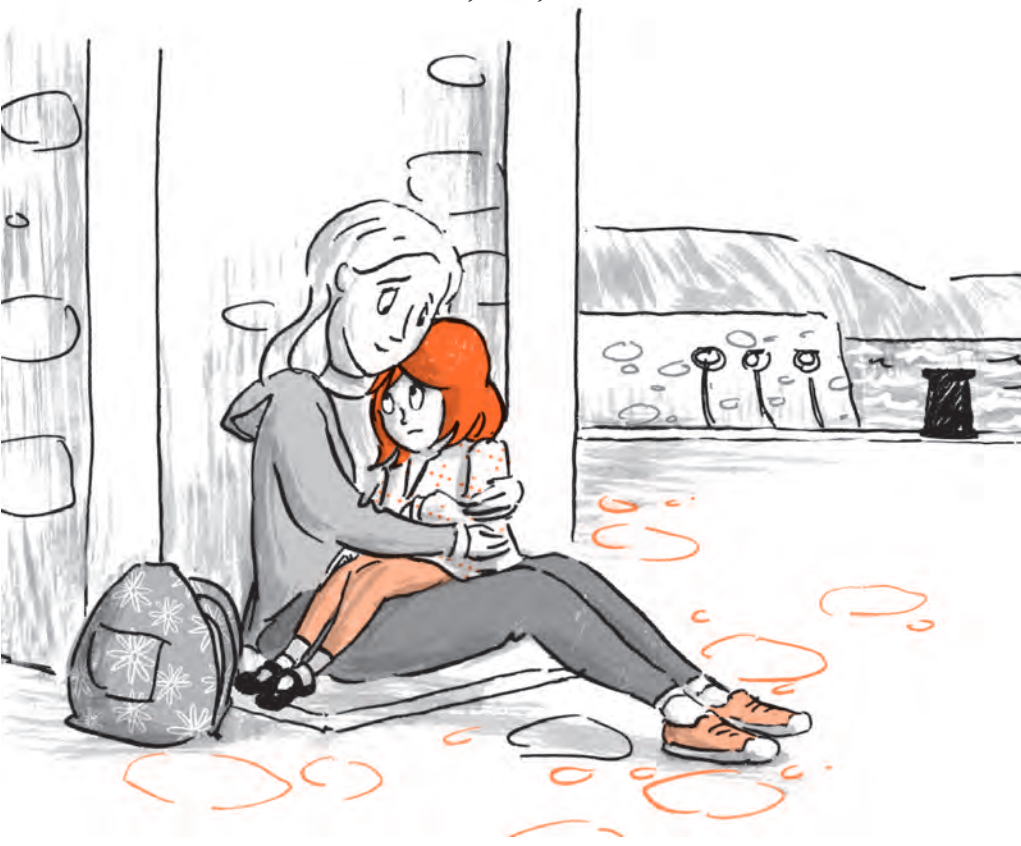
– Neil are voie să vină să vă jucați după ce te întorci de la școală, a spus mămica.

– Nu îmi place deloc treaba asta cu școala, a protestat Polly.

– O să te distrezi de minune și o să îți faci o grămadă de prieteni noi, a încurajat-o mămica.

– În caz că lui Neil i se face prea dor de mine, a spus Polly după un moment de gândire, să îi faci o prăjitură. Dar să nu îl lași să o mănânce pe toată. Poate îmi mai rămâne și mie puțin pentru când vin de la școală. Ține cont că preferata lui este prăjitura cu ciocolată, iar despre prăjitura cu cafea zice că e câh, câh, CÂH.

– În regulă, i-a promis mămica și a
îmbrățișat-o strâns, așa cum te îmbrățișez și
eu pe tine acum. O să te distrezi foarte mult!

Polly era tare, tare tristă.

Mămica ei era și ea tare, tare tristă.

– Da, a spus Polly cu voce pierdută.

